

[Bundvad.]

redning af virkningerne af en arbejdsgiverfinansiering, og den må jeg henvide til. Vi begyndte med en arbejdsgiverfinansiering. Inspireret af de konservative foreslog vi som en mellemordning en anden ordning, nemlig med et pensionsbidrag, men hvis det kan have interesse for hr. Asger Jensen og andre, så vil vi godt i udvalget tale om, hvorvidt vi skal gå den første vej igen, thi for mig at se er tiden nok inde til, at en hel del af de sociale opgaver, som arbejdsgiverne i andre lande er med til at betale, også i dette land pålægges arbejdsgiverne som en naturlig social opgave for dem. Vi er åbne over for spørgsmålet om finansieringen, men vi mener, at vi skal igennem med en trinvis udvikling af en tillægspensionsordning.

Må jeg sige om førtidspensionen, at jeg er glad for, at man vil behandle det i socialreformkommissionen, men her stopper vi op igen ved en hasteopgave og siger: den kan komme ad åre måske. Vi forbedrede førtidspensionsordningen i den forrige regerings tid, men vi har allerede nu konstateret, at det er for lidt, og vi kan også godt sige, at det haster. Erhvervslivets omlægning sker så hurtigt, at de virkninger, der kommer af det, bliver større, end vi faktisk kan magte med den lovgivning, vi har. Tidligt udslidte arbejdere, havnearbejdere eller landarbejdere, kan ikke altid vente, til de er 67 år, og det er ikke altid socialt betinget, det er erhvervsøkonomisk, for får de arbejde, når de er slået ud i den alder? Det kan være, der er nogle i egnsudviklingsområderne, som vi ikke kan hjælpe ved en egnsudviklingspolitik, men som går arbejdsløse år efter år indtil pensionsalderen. Der er dem, som slås ud af strukturændringerne i erhvervslivet. Vi ser det jo af tallene, som kommer frem i arbejdsløshedsstatistikken; det rammer ganske specielle aldersgrupper, også folk, som har deres erhvervssevne helt i behold. Vi må tage dette problem op fra helt nye synsvinkler, og det bør vi gøre så hurtigt, vi kan, for det haster.

Det er ikke alene et problem, der vedrører dem, der ligger lige under 67 års aldersgrænsen. Jeg tror også, vi kommer til at rykke 60 års grænsen nedefter, for hvis vi ikke indretter os på at kunne fange de tilfælde op, som virkelig er der, og som er udtryk for en restfattigdom i vort land, så

vil det ikke være så længe, inden problemet om en generel nedsættelse af aldersgrænsen for folkepension melder sig; og hvem af os tør overhovedet tænke på den tanke i øjeblikket? Førtidspensionen haster mere, end man i og for sig vil gøre det til.

Jeg er enig i, at man altid må prioritere sine opgaver, men man skal jo, som jeg har sagt herfra før, være opmærksom, når man hører ordet prioritering, specielt i forbindelse med de sociale opgaver, for ordet lyder for mig betænkelig nær ordet syltekrukke. Det kan ikke være meningen. Der må være en rimelig plads inden for et samfund i udvikling til, at de sociale opgaver bliver tilgodeset, også at de ældre i vort samfund, invalider og enker får det bedre, end de har det i dag, og at vi indretter os på at gøre det bedre for de fremtidige pensionister.

Vi er villige til at drøfte finansieringsformen for den tillægspension, vi selv foreslår.

Så vil jeg lige til slut sige — for min taletid er udløbet — at vi tilstræber i det lange løb en pensionsmæssig ligestilling i befolkningen. Vi har brugt ordet tjenestemandslignende pension; måske er ordet ikke så velklingende, men så kald det tjenestepension; og lad den stå i forhold til den tjeneste, man har ydet, og til den indtægt, man har haft. For for mig at se kan vi ikke holde til i det lange løb at have to klasser pensionister, der hver for sig yder en god indsats igennem et langt liv, men som, når de kommer til pensionsalderen, er to forskellige grupper, hvoraf den ene skal være tjenestemandspensionister, den anden folkepensionister under helt andre og ringere vilkår. Det holder ikke i det lange løb.

Asger Jensen: Jeg tror, hr. Bundvad må have misforstået en del af det, jeg har sagt. Jeg har netop vedstået vort forslag om at forhøje folkepensionerne op til 60 pct. af en almindelig indtægt, og det må vel være hovedpunktet i det, man går ind for med hensyn til at forøge folkepensionerne. Det er vel ikke første gang, det er sket, at man har fremsat ønsket i et parti-program om, hvad man gerne vil opnå, og så har man ment det nødvendigt, at der skulle foretages en bedre kulegravning af problemerne. Det er i hvert fald sket i en tidligere regerings